

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК III Ч. 3 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., БЕРЕЗЕНЬ, 1946

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., MARCH, 1946 VOL. III No. 3

ПРАЦЯ УКРАЇНЦІВ В ПАРИЖІ

(Власна кореспонденція "Нашого Життя")

В місяці січні українські установи в Парижі, влаштували кілька імпрез які подаємо в хронологічному порядку.

6 січня. "Союз Українок" влаштував для всіх "безхатніх" Українців — спільну Святу Вечерю. Запрошених гостей було — більш 40 людей, але наші симпатичні господині не хотіли для тієї мети підняти чужу залю, й вирішили зробити вечерю в скромному приміщенні греко-католицької церкви, щоб приязні більш почувалися "як у себе вдома" Викликати цей настрій їм вдалося, бо почавши від українських різдвяних страв з борщем, варениками, голубцями й кутею, я закінчивши на колядуванні всі без винятку почувалися начеб у родинному крузі. Навіть гості з провінції, що вже багато років прожили у Франції — зразу найшли спільну мову з новими емігрантами та одному бажали кращих часів. Студенти найбільше раділи такому спільному святкуванню а їх представник п. Мостович передав на руки секретарки С. У. квіти в подяку за цей хоч на чужині, але традиційно по-українськи, проведений вечір.

7 січня. День Христового Різдва — український Париж провів святочно. Велике число вірних у церкві (на жаль це трапляється не дуже часто!) посилені гістими з провінції додавала торжественности святочній відправі. Серед них були й ті, що привезли з собою або переслали різного роду харчі для влаштування згаданої Святої Вечері, й яким "Союз Українок" складає сердечну подяку в імені всіх "безхатніх"

13 січня год. 3 попол. "Суспільна Опіка" разом із "Союзом Українок" влаштувала для наших найменших "Ялинку" Діти співали, танцювали, декламували, грали на інструментах, дістали дарунки й підвечірок, знайомилися з собою та забавлялися спільно. Родичі раділи радістю дітей а др. Шумовський знайшов добру наго-

ду, щоб візвати батьків посилати свої діти до української школи.

13 січня, год. 10 веч. "Суспільна Опіка" влаштувала концерт і бал, з повним моральним і матеріальним успіхом. Підготовка імпрези була дуже дбайлива. При цій нагоді др. Шумовський взивав українських громадян до масового

(Продовження на Стороні 8-ій)

Подяка Пані Розевелтовій

Централа Союзу Українок Америки вислала каблеграму до пані Розевелтової такого змісту:

February 12, 1946

Mrs. Franklin D. Roosevelt
United States Delegation
to UNO

London, England

Your championship for justice and courageous defense of displaced and stateless persons in

Europe, at the meetings of UNO in London, found deep appreciation and gratitude of American women of Ukrainian descent, who have many dear ones among the victims of persecution by totalitarian regimes in the old world.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Mrs. Helen F. D. Lototsky,
President

866 N. 7th St., Phila. 23, Pa.

"Жіноча Громада" від 1 СУА в Нью Йорку, вислала таку каблеграму 14 лютого ц. р.

Mrs. Eleanor Roosevelt
United States Delegate
United Nations Organization
London, England.

May we express our thanks for your stand in defense of helpless displaced persons including our Ukrainian kinfolk in Europe threatened with forcible repatriation to the Soviet Union against their will and conscience. The reprieve granted those unfortunates is largely due to your understanding and championship of their human rights. May your further kind efforts, Madame, be crowned with a permanent release from fear of all those political refugees.

Branch 1, Ukrainian National Women's League of America, Inc., Mrs. Katherine Peshok, president; Mrs. Agnes Krafchuk, secretary.

НЕ ВИКИДАЙТЕ ПАЙКОВОЇ КНИЖКИ

Уряд остерігає що пайкова книжка ч. 4, може ще придатися цього року, тому радить її зберегти, навіть після того як значок на цукор ч. 39 вже зужиткуємо.

Після 30 квітня, значок 39 вже буде безвартісний, а ОРА, буде повідомляти котрий значків книжки число 4, можна буде вжити при купні цукру.

Памятайте на долю скитальців в Європі. Помагайте їм!
Жертуйте гроші й одіж!

"Благословенна хай буде година,
І тая хата і село,
Що Україні принесли
З великих Найбільшого Сина!"

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

А в попелі тліє іскра вогню великого

Зпід сільської стріхи кріпака вийшов Тарас Шевченко, геніальний поет України, який дав своєму народові пророче слово, ввесь вогонь своєї гарячої душі, ненависть до всіх, що гнобили Україну, а безмірно велику любов до того раю на землі, що його звано Україною.

Жаден історик що подав і найдрібніші факти боротьби України з турками, татарами, поляками й москалями, не зумів передати нам так ярко визвольних змагань українського народу, як зробив це Шевченко у своїх творах, у своїм "Кобзарі"

Цього місяця минає 85 років як помер великий геній українського слова і думки, що його "Кобзар" був, є і завжди останется для українців народнім евангелієм.

Від смерті Тараса багато змінилось на світі і в Україні. Чимало людської крові потекло сторіччями у сині моря.

Над Дніпром і над Дністром Україна томилася в тяжкій неволі, але не переставала боротися проти неї. Виростали духові провідники, ставали до боротьби за волю України, й закликали маси народні одностайне стати щоб скинути ярмо нації. В тих змаганнях, у тій нерівній боротьбі, завжди присвічувало дочкам і синам України велике ім'я Тараса Шевченка, його дух і його мученицьке життя за рідний край.

Пробуджена словом Шевченка Україна зірвалась до бою за свободу й незалежність в 1917 році. Україна відродила тоді свою державну незалежність, але знову напали на неї вороги сусіди, Москва і Польща і наново поділились її землями.

Упав важкий удар на український народ, і почалась обновлена важка неволя. Прийшло систематичне винищування українського народу, голод і каторги під Москвою; прийшла теж нагінка на людей, нищення культурних і економічних надбань під Польщею. Здавалося що ніщо страшнішого вже не може статися.

Та прийшов 1939 рік, і Україні довелось випити ще гіркішу чашу горя. Нова світова війна принесла нові страшні удари. Україну руйнували москалі й поляки, та ще й німці прийшли щоб до решти її доконати.

І з тієї війни не Україна, але Москва вийшла переможцем, дарма що в ній воювали й полягли на полях бою мільйони синів українського народу.

І можна сказати словами Шевченка:

Не за Україну,

А за її ката довелось пролити

Кров добру, не чорну. Довелось запити

З московської чаші московську отруту.

З перемогою, Москва злучила майже всі українські землі під свою диктаторську владу. Всі наші землі тепер в одній тюрмі народів, яка важко налягла й пригнітила тіло й душу українського народу.

Ідея об'єднання українських земель має інакше значення в Українців, які бажають його для свободного життя нації — а інакше у Кремлі, який наложив на всю Україну одно спільне ярмо під одною його контролею, щоб не допустити до жадного самостійницького руху, й щоб всю Україну, усі її скарби Москва могла визискувати.

Як дуже живо тут нагадуються слова поета:

Суєслови, лицеміри,

Господом прокляті!

Ви любите на братові

Шкуру, а не душу.

Тай лупите по закону.

По закону указів Москви, що визнає українську культуру тільки щодо форми, але зміст її має бути московсько-більшевицький.

Юлія М. Шустакевич

В Роковини Тараса Шевченка

Вечір. Хвилина часу...

Хочеш забути сіру буденність і думати про що інше. Життя таке горячкове, стільки щоденних вражень! Світ йде жоловертнем, йдуть якісь зміни, і так скоро аж томишся від самих тільки думок.

Хочеш забути за все, спочати...

А ось бідують томи Шевченкового Кобзаря на полиці. Ах, так цеж роковини нашого Кобзаря-поета! 9 березня, 1814, він народився, а 10 березня, 1861 — смерть. Тільки 47 років життя!

Отворяеш білу книгу, а зір твій паде на сторінку 309. Поема "Холодний Яр":

...Нащо-б бачся те згадувать,
Що давно минуло,
Будить Бог-знає колишнє?
Добре, що заснуло!...

Ні не заснуло і не засне! І він, Шевченко згадував про колишні події, й записував їх поетичними словами на те, щоб передати нам це колишнє. Як дивно! Шевченко знати глядів далеко в будучність, і наче знав, що колись його слова розлетяться по всьому світу. І ось тепер, у цій народній скруті його слова стали прибіжищем цілого українського народу!

Сидиш ось тут на другому кінці світа, і на ціле століття пізніше, в тебе родиться бажання заглянути в душу того генія, який своїм могутнім словом підняв сорокміліоновий колюс—Україну.

Підняв її до життя, до бо-

ротьби за волю!...

Читаєш до кінця "Холодний Яр" і відчуваєш, що ця поема є одною з цих глибоко патріотичних, боєвих і віщих поем нашого великого поета.

В цій поемі Шевченко відзеркалює колишні, минулі історичні події українського народу, і пристосовує їх не тільки до часів в яких він жив, але у своїх далекосяглих думках, переносить їх у далеку будучність, до часів в яких живемо нині ми, а навіть до часів після нас, так далеко, як довго триватиме поневолення українського народу.

"Холодний Яр" є зв'язний з повстання Гайдамаків під проводом Залізняка і Гонти проти польських панів, і треба цей "Холодний Яр" розуміти як містичний і символічний пункт, до якого поневолений народ України прямує і прибігає за радою.

В цій поемі Шевченко теж кидає визов Москві, не тільки тій Москві під якою жив сам Шевченко, не лише колишній царській Москві, але таки нинішній, червоній Москві, новим ляхам, новим царикам, новому лютому Неронові, який торгує сьогодні українською землею, й міняє українським людом з пляном задавити його раз на все, на віки.

Поему "Холодний Яр", Шевченко написав якраз сто років тому, бо в 1845 році і з передсто років звертається до нинішньої Москви, й питає:

(Продовження на сторінці 6-ій)

Удар за ударом, одна неволя за другою, руїна за руїною і страждання безконечні спадають на Україну. І здається що горе нашого народу вже такі безмірні що йому не має рівного у світі, що аж зневіра могла зародитись у серцях його дочок і синів.

Але ні — послухайте голосу тих Українок і Українців що були і є в неволі, або що сьогодні у важких злиднях скитаються по чужих краях. Вони не падають духом, не попадають у зневіру, але мають віру й надію на краще завтра рідної землі. Вони живуть цими надіями у голоді й холоді, працюють без упину й не покидають громадянського труду. Вони памятають, як терпів Тарас Шевченко, й не упав духом у найчорніших моментах неволі, не піддався, не покоровився сильному ворогові з Петербурга — і вірно йдуть його слідами, за його бізсмертним Заповітом який нащадки його здійснити мусять.

Тим більше, ми, Українки й Українці, які живемо у свободних, демократичних країнах, в Америці й Канаді, де маємо повну свободу слова і праці — повинні йти слідами Тараса Шевченка, слухати його Заповіту, й не падати духом, а працювати безупинно для змагань воскресення української держави.

До цієї праці кличе нас великий дух Шевченка, те слово що він його поставив на сторожі України, а її дожидає від нас поневолений український народ.

Дожидає Україна у ярмі, наша земля пририта горем і злиднями, вкрита попелом під яким, як казав Шевченко:

Тліє —

Іскра вогню великого,

Тліє, не вгасає,

Жде підпалу, як той местник

Часу дожидає.

Л-ка.

ДО СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Париж, 2 лютого, 1946

Високоповажані Пані!

Хоч досі наше листування з Вами мало характер більш приватний — ми цілим серцем раді із навязання контакту з нашими заморськими Сестрами. Як велике значення має добре ведена Жіноча Організація — досвідчемо цього якраз в сучасний мент. Тоді, коли опинились ми мов птахи викинені з рідного гнізда, коли довкола себе маємо лиш байдуже, а то й вороже поставлених до нас чужинців — до нас простягається рука нашої заморської Сестри, щоб додати нам відваги до боротьби у цей критичний час, моральну піддержку та матеріальну допомогу. Не булоб Вашої організації там далеко, за морем — може не знайшлиб ми в собі настільки сили, щоб творити нашу нову організацію. Знаючи, що існує "Союз Українок" в Америці й Канаді — ми мали більше відваги й енергії до започаткування нового діла в Європі. Так само думали напевно й українські жінки-емігрантки в Німеччині, що оце недавно створили й своє товариство. А може цей гін до організованого життя української жінки диктує самооборона поневоленого народу? Може — але й найбільш підприємчиві та енергійні люди мусять мати якусь моральну підпору. Такою підпорою для нас є Ви, й сьогодні ми з цілого серця хочемо Вам подякувати за Ваше, справді сестринє, ставлення до вас.

"Наше Життя" отримуємо від Вас кожного місяця та з нього довідуємося про Ваше організаційне життя. За Вашим дозволом, пересилатимемо Вам всі актуальні матеріали до Вашого часопису, а п. Крушельницька пересилатиме Вам зокрема свої статті.

Одним із наших завдань є навязання якнайтіснішого контакту з чужинцями та міжнародними жіночими організаціями. Тут у Парижі стараємося просякнути до редакцій жіночих журналів, щоб хоч цим способом робити пропаганду для української справи. Про всі наші осяги в цій ділянці будемо Вас інформувати та рівночасно просимо й нам подавати вістки.

Як Вам відомо — на терені Німеччини перебуває велика кількість українських жінок. Для них треба видавати український жіночий часопис, тут в Парижі, бо в Німеччині немає українських черенок в друкарнях. Тому напр. "Вістник" та "Українець у Франції" розходиться моментально по цілій Німеччині, такий великий голод на рідне друковане слово. Наші жінки в Німеччині дома-

гаються цього й ми мусимо взяти на себе це завдання. Поборовши кальсальні труднощі добились ми цього, що мабуть будемо мати журнальчик на 8 сторінок (як вкладка до "Вістника") але для цієї мети нам треба мати місячно 5,000 фр. (40 дол.). Чи не моглиб Ви нам у тому допомогти?

З нагоди Вашої Конвенції та вибору Нової Управи просимо прийняти від нас найщиріші

ДО УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

Цю статтю Іванни Мурської подаємо за часописом "Вісті" що виходить в Брюсселі, Бельгія. Вона цікава для нас щоб пізнати що думають й як працюють наші сестри на новій політичній еміграції в Західній Європі.

Бачимо що хвіа веде не зломилася їх, і на чужині серед найбільшого лжохліття живе український патріотизм. (Ред.).

Ми пішли на еміграцію не на те, щоб схоронити себе, своє життя, а щоб зберегти національні цінності, наше національне ім'я. Мов заворожені мчали ми на захід і отямилась на згарищах свого особистого життя. Одних застала старість, серед порожніх комор і нема в них ні сил ні надії на новий доробок. У своєму серці однак глибоко заховали вони великі скарби, яких ніякий ворог не всилі був запрабити. Там заховали вони національне ім'я, національні ідеї, які тепер у завіщанні перекажуть молодим. Молоді, у самому розквіті життя, поглянули на згарища своїх перших, дорогих надбань і зразу стало жалко, але вони зараз таки взялись будувати нове життя. Щастя Боже!

Подружжя відновляють свої огнища. Їм треба пам'ятати, що від чужих вільно нам перейматись тільки те, що цінне та здорове. Зі згарищ остали нам ще сильні родинні основи, відкопаймо їх та будуймо на них!

Українська жінко, ти мусиш стати на сторожі свого родинного огнища! Ти мусиш виховати нових піонерів, які займуть місце старих та знемоцнених і тих що відійшли від нас у вічність. Ти мусиш виховати нових борців, що гідно продовжуватимуть нашу історію. Не історію рабів а історію самостійного народу!

Улаштуй свою хату на чужині так, щоб у ній твій чоловік і твої діти віддихали рідним повітрям, щоб у твоїй хаті почували себе, як на рідній землі, відпочивали духом і серцем. Коли зайде чужинець у твою хату, він мусить відчути окремішність української культури, шляхотність поступовання. Мусить з подивом глянути на твою працю і на твою гідну поставу. Він мусить признати, що

побажання успішної праці серед українського жіноцтва, та хай ця праця відібеться на житті цілої американської еміграції якнайкращими признаками. Хай українська жінка Америки стане цементом, що тісно злучить всі українські сили для виборення кращої долі Українському Народові.

За Головну Управу Союзу Українок у Франції:

Г. Коваль, голова.
Л. Крушельницька, секретарка.

серед чотирьох убогих стін, на піддашу, серед примітивної обстановки, ти вичарувала своєю душею та своїми руками привітну палатку. Прибрала її багатством рідного мистецтва. Розяснила її своїм вічливим погідним усміхом. Звеселила звуками рідної пісні. Освятила рідною молитвою.

Чужинці пізнали вже твою

вартість, Українка жінко, і з пошаною клонять голову перед тобою.

Українко! Чи розумієш ти вагу свого післанництва на чужині? Залиши плач немовлятам, а стогін конаючим! Вхопи керму свого дому в свої руки! Твій дім на чужині — рідна святиня! Твій дім на чужині — рідна школа! Твій дім — скарбниця національних цінностей! Твій дім — національна гордість!

Українко! Ти мусиш тямити, що коли Провидіння дозволить нам вернутися "на тихі води, на ясні зорі, у мир хрещений", народ запитається тебе: "З ним ти вернула на рідну землю? Якого гостинця привезла Батьківщині? Де діла ти таланти, що дала тобі ненька в придане? Змарнувала? Розтратила? Розкинула все по чужині? Чи закопала в землю? Чи придбала стократно більше і справила нові скрині на нове добро! "Що відповіш на це, Українка жінко?"

Іванна Мурська.

ВІСТІ ЦЕНТРАЛІ СУА

Два нові молодечі відділи СУА зорганізовано від конвенції, в грудні 1945. Відділ в Акрон, Огайо і відділ в Шикаго, зголовили вже свою готовість стати в ряди нашої організації.

Ділимося цю радісною вісткою з усіма Союзнянками, а молодим працівницям шлемо щире спасибі й гратуляції.

Нехай цей добрий початок буде захоотою для Союзнянок в кожній місцевості, заснувати або хоч допомогти нашій молоді зорганізуватися, як це зробили відділи СУА 7 в Акроні і 36 в Шикаго.

Союз Українок в Парижі й Німеччині

Від кількох місяців "Наше Життя" подає звіт про заснування й працю Союзів Українок в Європі.

З листів до Централі довідуємося, що вони потребують своєї газети, книжок, а головню шкільних книжок, і просять їм у тому допомогти.

До цього часу Централь СУА післала з Ювілейного Фонду 50 дол. Союзів Українок в Парижі на їхні організаційні потреби. Але це тільки капля в морі. Вони потребують 40 дол. місячно на видання своєї газети, для них булоб добре закупити тут і в Канаді й післати книжок для шкільної дітвори. На те все треба фондів, яких Централь СУА не має. Тому звертаємося з проханням до наших відділів і читачів Нашого Життя допомогти так добрій справі своїми жертвами.

Ми всі спочуваємо тяжкій долі наших скитальців, подивляємо силу духа і жажду до праці. Поможім теж щедро, щоб вони могли мати свою газету, щоб дітвори українська мала потрібну книжку до науки.

Великодні свята надходять, напевно наші відділи, й поодинокі особи схотять побажати собі дорогою "Нашого Життя". Просимо присилати святочні оголошення до 15 березня, на адресу "Нашого Життя"

Чи ваш відділ вислав вже якусь поважнішу суму на пресовий фонд Нашого Життя?

Дякуємо тим відділам СУА що дбають за свою пресу, й висилають датки на її піддержку. Видно що вони розуміють вагу свого жіночого самостійного часопису, не тільки для нас тут у вільній країні, але й для наших окитальців, яким висилаємо кількадесят примірників кожного місяця, розуміється даром. Вони дуже вдячні за це тим всім які дають можливість цій газеті виходити. Для них "Наше Життя" є великою розрадою.

Відновіть свою передплату, передаючи цій членці яка займається збиранням передплат у відділі, або самі пришліть відновлення або нову передплату до редакції Нашого Життя.

Централь СУА.

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ—151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

For better Americanism read Shevchenko

"There can be no doubt today," says Prof. Clarence T. Manning of Columbia University in his recently published book **Taras Shevchenko, Poet of Ukraine**, "that Shevchenko is one of the great Slavic poets. He is one of the great poets of the 19th century, without regard to nationality and language, and his fearless appeal to right and truth and justice speaks as eloquently in the New World as it did in the Old or in the little village where he was born, the city to which he was taken or the treeless steppes to which he was exiled."

Shevchenko, who died at 47 and was for 24 years a serf, a free man for only nine years, was sentenced to military servitude in exile for ten years and was under police supervision for four years, as a result of his championing the cause of freedom for Ukrainians he knew beyond doubt the value of personal liberty.

For a century now, Shevchenko's poems have served as the incorporation of all the aspirations of Ukrainians believing in and striving for freedom, for free Ukrainians in a free Ukraine. To all his kinsmen, great and small, the intellectual and the unlettered, Shevchenko's words have been a beacon, a hope. For a century, Ukrainians have taken heart, have believed in the unshakable truths illuminated in these poems. Bare truths, simply stated, in simple words, as profound as the simply stated, simply worded truths contained in God's commandments: that man is born with the right to his own life, his own freedom and his own pursuit of happiness.

To Americans of Ukrainian descent, Shevchenko's ideal, so closely akin to the revered Lincoln's ideal of "a government of the people, by the people and for the people", becomes the common ground on which to base their understanding of the problems and aspirations of their Ukrainian kinsmen in enslaved Ukraine.

Comparison nets appreciation

By the comparison of their kinsmen's struggle for attainment of a similar freedom in their native Ukraine, Americans of Ukrainian descent are doubly appreciative of their citizenship in this free country, and are doubly aware of the importance of keeping it free. Each year in March, Ukrainian communities, celebrating the memory of Shevchenko with concerts, plays, lectures, revalue anew their good fortune in being part of the American way of life.

PROGRAM NOTES FOR MARCH

Join in your local Youth Conservation Program of the Federation of Women's Clubs. Learn your status and part in the Federation. Contact other Junior League clubs through Mrs. Amelia Bochey, 301 West Berks St., Phila. 22, Pa., for League plans. Discuss the life and works of Taras Shevchenko.

BELGIAN RELIEF ACKNOWLEDGES U. S. DONATIONS

In the January 1, 1946 issue, just received, of the official bi-monthly newspaper "Visti" printed in Brussels, the Belgian Ukrainian Relief Committee has acknowledged receipt, to date of issue, of 49 bales of clothing, and two trunks of shoes, sent by the United Ukrainian American Relief Committee of Philadelphia and earmarked for distribution to the neediest of Ukrainian displaced persons in Belgium.

These shipments of clothing were gathered and sorted and packed by the Women's Auxiliary of the Relief Committee. The Committee's head, Mrs. Jeannette Bencal, stated that this acknowledgment of receipt of

the shipment was good news, being proof that our people were getting them. The shipment consisted of bales of carefully labeled men's clothing, winter and summer, as well as similarly-marked women's clothes. Children were not overlooked, as 13 of the bales were packed with clothes for them and 106 pairs of the shoes sent were for children. Distribution of the clothes and footwear to the Ukrainian displaced persons is being carried out by the Ukrainian Relief Committee of Belgium under a special permit granted by the Belgian government. This committee, designated by the American government to distribute relief, received from America, must report regularly on its activities to the Ukrainian Relief Committee in Philadelphia.

WHY NOT A FREE UKRAINE?

by Natalie Koster

All around us we hear about a Free China, a Free Poland, Freedom for the Philippines. These freedoms are based on the Atlantic Charter and that philosophy embodied in the Bill of Rights, namely, that all men were endowed with certain inalienable rights — Life, Liberty and the Pursuit of Happiness.

As a teacher in the American school system, I try to disseminate and inculcate these democratic ideals in the hearts and minds of my young pupils. I must admit that my contribution to the democratic way of life is small — my contribution as a Ukrainian-American is negligible. Need this be so? Why should Ukrainian-Americans be less cognizant of the rich cultural background which is their heritage, than the Italian-American, or the Irish-American of theirs?

In the U. S. today, there are approximately 1,000,000 Ukrainians. The immigration movement to America started about fifty years ago. They came to America because of the economic, social and political conditions that prevailed in the Fatherland. They came here seeking only one thing — an opportunity to work and establish a home in this, their adopted country. No task was too severe for them. They mined coal, they built railroads, and they labored in the forests. It is true that these tasks were not highly intellectual in nature, but this, in no way stigmatizes Ukrainian mental endowments. We must keep in mind that here was an entire group of people whose roots were deeply implanted in the soil of Europe through centuries of culture and tradition, suddenly transplanted in a new country, with new customs, language, and with very restricted opportunities. Despite these obstacles, many of them achieved national importance in music, the arts and other cultural phases of American life.

This brings me to the title of my topic: "Why not a Free Ukraine?" What can we of Ukrainian descent do to achieve this ultimate ideal? To give a facile answer to these questions would indicate an inadequate solution. These questions cannot be answered easily. They can only be realized when each and every Ukrainian contributes in some measure towards National Solidarity. We

The six-months old Belgian Relief Committee also acknowledges in this issue of "Visti," the receipt of \$5,000. In accordance with the ruling of the President's Relief Board, this money is designated for relief of Ukrainian displaced persons, regardless of their religious or political creeds.

Besides the relief sent from America, the Belgian Committee received shipments of clothing and food from Argentina.

must invoke that old saying that "A chain is only as strong as its weakest link." Let us resolve, therefore, that there be no weak links in our chain. This means not merely lip service, but an intelligent co-operative effort on the part of all Ukrainian Americans.

I would like to suggest, here, some ways which may tend to accomplish this purpose.

1. Organizing Junior Leagues in all cities with significant Ukrainian population. These leagues would be closely integrated with other civic groups, thereby sharing in the social problems of others and at the same time disseminating our Ukrainian culture. These civic leagues, these Ukrainian Junior Leagues would be charged with the responsibility of promoting at regular intervals dances, festivals, art exhibitions, musicales and other means to acquaint the public with Ukrainian culture.

2. Making a study of the existing state, sectional, and national bodies for the purpose of making them more effective instruments in promoting Ukrainian recognition.

3 (a) Frequent and extensive publicity in American newspapers as well as in Ukrainian ones.

(b) More publicity about our scholarship fund, thus insuring boys and girls of Ukrainian descent and gifted with superior intelligence the assurance of higher education. These scholarships would be granted on a competitive basis.

4. A close alliance between the Junior and Senior Leagues with at least one member of the Senior League acting in an advisory capacity.

Teachers may contribute in their specific fields; for example:

Social study teachers can use Ukraine as a class project with each pupil by bringing in something connected with this group.

History teachers can discuss the reasons why both Germany and Russia considered the Ukraine a prime objective in winning the war.

Physical education teachers can include simple fundamental dance steps of the Ukrainian dance routine as a part of their course.

Geography teachers can assign a map project of Ukraine with each child bringing in a traced outline with a list of its most important resources.

Teachers can also use their influence with individuals in charge of auditorium assemblies to arrange demonstrations in costume of Ukrainian dance groups. All local leagues should have such groups trained for such purposes.

Field trips to museums can also be planned, especially those featuring exhibits by Ukrainian artists.

As Ukrainian-American educators, let us not think of Democracy in a restricted sense and submerge our cultural heritage, but instead let us think

(Continued on Page 5)

"HOUSE OF SUA" WELCOMES NEW AKRON, O., "TENANTS"

Our Junior vice president, Mrs. Amelia Bochey, of Philadelphia announces the formation of a new SUA Junior League in Akron, O.

Under eegis of Senior Soyuz Ukrainok Branch 7, a meeting was held on February 14th, reports Miss Genevieve J. Zepko, active young Ukrainian American of Akron. The meeting was held to discuss the benefits of belonging to SUA and results and attendance was very gratifying.

Further details will be forthcoming in our next issue.

Congratulations and a warm welcome to the new Junior Leaguers.

NEW JUNIOR LEAGUE FORMED IN CHICAGO

The first meeting of Junior League of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., took place at the home of Miss Jean Sagan, 5442 South Washtenaw Avenue, Chicago 32, Ill., on February 19, 1946.

Miss Stefanie Brudny acted as chairman for the evening. The following officers were elected: Miss Stefanie Brudny, president; Miss Jean Sagan, secretary; Miss Ann Abramik, treasurer; Miss Stefanie Jendzio and Miss Ann Kraficis, controllers.

Enclosed was a money order for \$5.00, for the charter.

Jean Sagan, sec'y

RELIEF BANQUET AND BALL ON MOTHER'S DAY

Funds urgently needed for the relief of distressed Ukrainian displaced persons in Europe are expected to be realized from the proceeds of a Grand Banquet and Ball to be held on Mother's Day, Sunday, May 12th, at the Pennsylvania Hotel in New York, un-

WHY NOT A FREE UKRAINE

(Continued from Page 4)

of Democracy in a world-wide connotation. This means active participation in any and all movements based on the thesis of a Free Ukraine. Let us of the younger school bear the burden. Let us carry the torch!

There are those who would have us believe that as part of the Soviet Union, Ukraine is free. Let us not delude ourselves. This is not so. As part of the Soviet Union the Ukrainians cannot enjoy Democracy as we here in America understand it.

Let us resolve to make as our objective not a free Soviet Ukraine Republic, but a Ukraine free from Russian or other foreign entanglements, with freedom of speech, worship and citizenship; a truly Democratic Ukraine.

der the sponsorship of the Women's Auxiliary of the United Ukrainian American Relief Committee, Inc., according to an announcement by the Womens Auxiliary chairman, Mrs. Jeannette Bencal of New York.

Chairman of the Mother's Day affair, Miss Eva Piddubcheshen of Jersey City, reports that tickets are already on sale for the gala occasion, at \$10.00 per person. She also announces that several unusual features have been planned for the dinner, which will be made public at a later date.

A commemorative Journal for the dinner will be printed, for which ads and compliments have been received in gratifying numbers from the business men and friends of the Metropolitan area, according to Mrs. A. Kulchycka, the Journal committee head.

Music for the dancing will be played by the orchestra of Bill Gale, brilliant young musician of Ukrainian descent, head of Columbia's Foreign Recording Department and musical director of the Borden Saturday afternoon Radio Show "Country Fair."

ВІДЗНАЧЕННЯ П'ЯТЬОХ ЖУРНАЛІСТОК

Клуб журналісток в Нью-Йорку, дав нагороди п'ятьом кореспонденткам за визначну працю в 1945 році. Нагороди були у воєнних бондах по 50 дол.

Між нагородженими були: Маргарет Гиггінс, закордонна мореспондентка, за дописи з Німеччина; Емма Багбі, за звіт про паню Розевелтову підчас похорону президента; Джін Еванс, за опис місцевих подій; Євгенія Шеппард, за статті для жінок і Силвія Портер, за звіт про О.О.Н.

ВШАНУВАННЯ 11 "ЖІНОК 1945"

Жіночий Всеукраїнський Пресовий Клуб, на святковому зібранні, на якому був президент Труман з жінкою, наділено нагородами 11 визначних жінок 1945 року.

Між ними є: Др. Лізе Майтнер, з Австрії, дослідниця атомної сили, яка недавно приїхала до Америки; Вірджінія Гілдерслів, з Барнардського університету, за працю в ділянці освіти; Мері Нортон, посол з Нью-Джерсі; Анна О'Гер Мек Кормик, закордонна кореспондентка Нью-Йорк Таймса.

ЩО ВАРТИ Й ПЕКТИ?

Теляча печеня завиваю

Взяти кавалок телятини від лопатки, (вирвати кістку), розбити валком на тонку паляницю і посолити. Окремо зварили на твердо 3 яйця, покращити на чвертки, також покращити в пасочки кусок солонниці, кусок шинки, повкладати на розтовченій м'ясі, — звинути тісно й обв'язати шнурком, щоб не розлетілось.

Кобзар

В давну давнину не було так розгалуженої комунікації, не було преси, радія, ні інших таких зручних середників поширення, через які люди могли б звідомляти себе взаємно про якісь важні події. Важні події маю на думці такі, що носять

МІЖНАРОДНЕ ЗІБРАННЯ У. В. С. А.

Організація "Іонг Віменс Крісчен Ассосіейшен" має свої галузі розкинуті в 65 країнах світа. У Вашингтоні відбулося зібрання цієї організації, на яке приїхало 1000 представників з 35 країн. Між гостями були жінка президента Трумана, вдова пок. президента Вілсона й жінки інших високих достойників.

Зібрані радили над способами помочи для війною знищеного світа і діяльною участю UWCA у цій акції.

ЛІДЕРКА ПАРТИЗАНІВ У ФРАНЦІЇ

До Нью-Йорку приїхала англійська летунка Перл Корніюлі, яка була цілий рік лідеркою 2600 французьких партизанів.

Родом Англичанка вихована у Франції, в 1941 р. перед наступом нацистів утікла до Англії, де вивчилася воєнного ремесла. В 1943 р. англійський літак скинув її парашутом у Франції. Там пристала вона до партизанів і стала їх провідницею.

Перл Корніюлі дістала багато високих відзначень від Англії й Франції, але найбільш дорожить вона медалем "повстанців" який дістала за підпольну боротьбу.

Взяти один зубок часнику, покращити його на дові, тонкі кусники і нашікувати ним печеню, обтатати в м'ячі, обрумунити з усіх сторін, покласти до печі, піддати двома ложками води прикрити і нехай дусяться. Як м'яка — готова; виїняти, щоб трошка пристигла і тоді відкинути шнурок. Краяти в платки, уложити на тарілі, обляти гарячим соусом і подати.

Телячі серця з сметаною

Наготовити 2 телячі серця, 1 ложку мішаного коріння, (як перець чорний і жовтий, цвєтя бібкового) 1 склянку квасної сметани.

Почистити і покращити серця на тонкі пластинки, дати ложку смальцю і смажити в ринці, аж поки будуть бронзові. Як вже бронзові, дати до ринки і аж тепер посолити до смаку та додати мішане коріння. Взяти зо 2 склянки води і під покринкою на легкій огні варити, поки буде м'яке, вкінці підправити сметаною.

Палянички з гороху

В той самий спосіб можна робити палянички з вареного, відцідженого й перетертого гороху, додаючи яйця, пересмажену цибульку й терту бекку. Коли до гороху додати звареного рижу, будуть ще смачніші.

характер історичний, з державного життя України або з народної боротьби за волю, чи то з колишніх козацьких воєн.

Про такі події розказували народові звичайно кобзарі. Вони то ходили по всій Україні і оспівували своїми звичайними словами горе і славу України.

Кобзар, це був звичайно вислужений козак, що пережив не одну воєнну виправу на ворога. Такий, що побував в турецькій або в татарській неволі, такий, що багато пережив терпіння і бачив світа, до того ж переважно такий, що його в турецькій чи іншій неволі вороги позбавили світла-зору. В тодішніх часах воєнних плінників карали в такий страшний спосіб, що відбирали йому зір. Він не був більше здібний до воєнного діла і по цим всім йому не оставало нічого тільки костур в руки і кобза через плече на якій він грав та виспівував своє горе. Звичайно такий кобзар знаходив собі якусь бідну, покинуту сироту, яка була його очима і поровожала кобзаря-сліпця з міста до міста, з села до села.

Коли з'являвся в селі чи в місті кобзар, до його збирались старі і молоді, окружали його, жадні послухати, а він грав на кобзі, і співаючи старечим голосом переказував їм різні давні події. Ці кобзарі самі складали цілі балади звичайними не вишуканими словами, про муки в турецькій неволі, про славу побіду наших козаків. Люди слухали, плакали, зітхали, а часом раділи, залежало від того, про що розказував кобзар. Так отже народ дізнавався про минувшину. Часто такий кобзар ховав якусь важну вістку для доручення козацькій старшині, отже в такий спосіб сповняв часом важну, свого рода політичну місію.

Тарас Шевченко назвав свої поетичні твори "Кобзарем", бо він у своїх творах поетичними словами описав нам багато історичних подій з визвольної боротьби нашого народу. І він теж як той кобзар оспівує славу або горе нашого народу. Шевченко на ділі не був козаком, і не воював шаблюкою, зате він був поетом-генієм, що воював силою свого слова.

Справжні, сліпі кобзарі вже давно минулись, ті що звичайними простими словами, сидячи на камені, оспівували народне горе і славу, але зостався нам на вічну пам'ятку, на цілі століття — Кобзар Тараса Шевченка, ця дорогоцінна книга, яку ми хоч раз в рік повинні читати, і так відновлювати пам'ять про Шевченка і про Україну.

Ю. М. Ш.

В РОКОВИНИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

(Продовження зі сторони 2.)

...По якому правдивому
Святому закону
І землею, всім даною,
І сердешним людом
Торгуете?!

Ви — “нові кати українсько-го люду” — вам не вдасться за сліпити очей мого народу фалшиванням історії і перекручуванням фактів, і не вдасться вам засипати і засадити темним гаєм “Холодного Яру”, символу боротьби і бунту за волю, бо над цим “Холодним Яром” вітає невмірущий дух Залізняка, і позираючи на Умань, виглядає щоб покликати до народнього зриву нового провідника — нового Гонта!

Шевченко кінчить свою поему вищими словами: остороги, заповідаючи нам, що в день радості у Кремлі в Москві ізза цього, що новим царикам вдалося на ново поневолити Україну — розпадеться кара і по Україні з “Холодного Яра” повіє новим вогнем.

* * *

Розпадеться кара. розпа-
деться кара...

Гремлять сильні слова Шев-
ченка.

А ось нова сторінка 566, “Лі-
чу в неволі дні і ночі”.

Поєму цю написав Шевченко в неволі, як на це вказує сама назва поеми, на четвертому році свого заслання. В цій поемі Шевченко передає свої власні душевні переживання, розкриває свої глибокі терпіння, побоювання й надії. Заносить велику скарпу перед український народ, перед світ а навіть перед самого Бога, на цю велику кривду і несправедливість, яку заподіяв нашому поетові царський уряд, тодішній представник Московщини.

Коли порівнюємо тодішню епоху, тодішні часи з нинішніми, то бачимо і знаємо ми всі, що відношення Москви, яке було тоді до Шевченка і цілого українського народу, не змінилося і до нині.

Сьогодні є тільки нові люди при владі й інша краска прапору, але московська політика супроти українського народу є тасами, що заперечує право українському народові до повної волі, до власного самостійного державного життя. За цю ідею, за оборону права українському народові до волі і самостійного життя, московський уряд заслав Шевченка в неволю, бо дуже небезпечним було огненне його слово для царського уряду. Колиб нині Шевченко встав з мертвих і підняв той самий голос що тоді, то булаб тільки ця різниця, що новий уряд не церемонивсяб з нашим поетом так довго як колишній, а зліквідувавби Шев-

ченка моментально, як зліквідував не тисячі а мільони свідомих та ідейних Українців, котрі йшли дорогою ідеї нашого великого поета.

Пишучи про себе самого в цій поемі та розкриваючи свою наболілу душу, Шевченко кличе до нас, щоб ми пам'ятали, що він гинув за нас, за нашу правду до волі, за Україну! У своїй великій скромності Шевченко за це вимагає для себе від нас дуже мало, бо хоче тільки, щоб його слова долетіли до нашого серця, і щоб ми хоч споминули його у своїй молитві — у тій молитві, яка є і повинна бути на устах кожного чесного Українця, а це Вільна і Соборна Українська Держава.

Замикаєш білу книгу Кобзаря, і знаєш . знаєш, що немає Вільної і Соборної. Соборна є, але — не вільна. І відчуваєш, що там, за океаном, над берегами ревучого Дніпра несеється дух нашого пророка і досі кличе:

Волі волі волі!

МАРІЯ

Все упованіє мое
На тебе, мій пресвітлий раю,
На милосердіє твоє, —
Все упованіє мое
На тебе, Мати, возлагаю,
Святая сило всіх святих!
Пренепорочная, благаю!
Молюся, плачу і ридаю:
Воззри, Пречистая на їх,
Отих окрадених, сліпих
Невольників. Подай їм силу
Твого мученика Сина,
Щоб хрест — кайдани донесли
До самого, самого краю!
Достойно пітая! Благаю,
Царице неба і землі!
Воньми їх стону і пошли
Благий кінець, о Всеблагаю!

Тарас Шевченко.

11 листопада 1859.
Петербург.

КЛЕР БУТ ЛУС ПРИЙНЯЛА КАТОЛИЦИЗМ

Посолка з Коннетікат Клер Бут Лус, після 5 місячних інструкцій Монсініора Фултона Шіна, приступила до католицької Церкви в катедрі св. Патріка в Нью Йорку. Вона була єпископалка.

Відома письменниця і журналістка, вибрана до Конгресу у Вашингтоні 1944 р., заявила що не буде в 1946 році кандидувати до сенату.

Із її творів найбільше знава драма “Жінки” була сфільмована.

Українцям її ім'я більш відоме з того, що вона вставлялася в Конгресі за українських та інших бездержавних осіб в Німеччині під американською військовою владою.

ПОМЕРЛА ВИЗНАЧНА УКРАЇНКА

Прийшла вістка що Ганна Чикаленко Келмер, померла у Швейцарії.

Відчуваємо цю велику втрату ми Союзянки що знали її, яким вона подала думку створити Союз Українок Америки, у травні 1925 року, як була гостю у нас, після конвенції Міжнародної Жіночої Ради у Вашингтоні, де вона була делегаткою від Союзу Українок Західної України.

Дочка Євгена і Марії Чикаленків, відомих добродіїв українських установ, народилася 1885 року. Вчилася в Києві, в Лозанському університеті у Швейцарії та Лондоні. Дружина дра З. Келлера, професора університету. В часі першої світової війни була з чоловіком на заслання в північній Росії, а після війни жила в Німеччині.

Ганна Чикаленко не стратла ніколи звязку з рідним краєм, а живучи на еміграції була представницею українського жіноцтва в міжнародних організаціях. Писала багато інформаційних статей про Україну в різних мовах, та робила переклади з чужих мов на українську. Кілька років тому переклала на англійську мову Історію України, проф. Дмитра Дорошенка, яку видано в Канаді.

Покійна залишила по собі найкращі слогати. Жінка високих духових цінностей, при тому дуже скромна, вважала свою працю для українського народу як обов'язок і завдання, що життя накладає на нас перед нашою батьківщиною.

Союз Українок Галичини завдячував їй свої звязки й добрі взаємини в міжнародних жіночих організаціях. Її сміливий виступ в обороні прав бездержавних Українок, на згаданій конвенції Міжнародної Жіночої Ради у Вашингтоні, врятував членство Союзу Українок в тій організації, не зважаючи на дуже сильний спротив польських, французьких і англійських делегаток.

Українки в Нью Йорку радо вітали у себе цю визначну гостю, що своїми розумними й щирими словами спрямувала у

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАНИ В ЛЮТІМ, 1946

Анна Бодак, Бруклін	20
Павлина Панамаренко, Філадельфія	18
Агафія Хомяк, Детройт	15
Марія Ясіньська, Детройт	13
Євдокія Бравчук, Бронкс	13
Марія Марусевич, Нью Йорк	10
Марія Фецашин, Клівленд	6
Марія Васько, Гемтрек	5
Ева Мандро, Філадельфія	4
Катерина Шемердак, Шікаго	3
Анна Брудца, Шікаго	3
Марія Білецька, Клівленд	2
Анна Чорній, Болтімор	2
Анастасія Зепко, Акрон	2

По одній передплаті прислали: Марія Куанк, Понтіак, Міш.; Михайлина Шагалла, Філад.; Д. Коломійчук, Детройт; Ант. Кульчицька, Філад. Ангеда Банак, Філад.; Юлія Кривень, Асторія; Стефанія Грицишин, Філад.; Тов. Св. Ольги, Канада; Тов. Ольги Кобилянської, Канада; Кат. Сарабув, Бріджпорт; Олександра Стасюк, Мар. Николайчук, Тетяна Костик, Марія Цасевич, Олена Штогрин, Наталя Штогрин з Філадельфії; Ангела Рій, Маймі, Емілія Корнат, Нью Йорк.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Річна вкладка в січні, 1946

Від. 4 Нью Йорк Ситі за 1946 20 дол.

Від. 31 Детройт за 1946 20 дол.

Організаційний Фонд

Відділ 4, Нью Йорк Ситі за 1946 5 дол.

Ювілейний Дар

Від. 31 Детройт 5 дол.

Від. 55, Рочестер, 5 дол.

Пресовий Фонд

Від. 31 Детройт 5 дол.

Від. 42 Філадельфія 100 дол.

Від. 48 Філадельфія, 10 дол.

Ева Кобзар, Нью Йорк 5 дол.; Стефанія Чапельська, Елізабет 3.50 дол.; Юлія Шустакевич, Детройт 3 дол.; Юлія Манювська, Болтімор 3 дол.; Анна Чорній, Болтімор 3 дол.; Анна Худяк, Детройт 2 дол.; по 1 дол.: Софія Дацшин, Бруклін; Анна Лопянецька, Детройт; Марія Будзак, Манчестер; Ров. Смужницька, Філадельфія; Катерина Бойко, Вудсакет.

в лютім 1946

Річна вкладка:

Відділ 3 Нью Йорк за 1946 — 20 дол.

Відділ 5 Детройт за 1946 — 20.00 дол.

Відділ 14 Клівленд за 1946, 20 дол.

Відділ 23 Детройт за 1946, 20 дол.

Відділ 44 Востон, за 1946, 20 дол.

Відділ 59 Болтімор за 1946, 20 дол.

Організаційний фонд:

Відділ 3 Нью Йорк за 1946, 5 дол.

Відділ 5 Детройт за 1946, 5 дол.

Відділ 14 Клівленд за 1946 5 дол.

Відділ 23 Детройт за 1946, 5 дол.

Відділ 59 Болтімор за 1946, 5 дол.

Пресовий фонд:

Відділ 31, Детройт, збірка 10 дол.

Відділ 44, Востон 10 дол.

Відділ 59, Болтімор 5 дол.

Відділ 59 Болтімор, збірка 10 дол.

Катерина Яроц, Філад. 5 дол.; Ева Дудак, Грейт Медовс 2.50 дол.; Теодор Чорній, Болтімор, Никола Шулъка, Болтімор, Анна Йосик, Нью Йорк по 2 дол. По 1 дол.: Марія Тимошук, Філадельфія, Олекса Шандровський, Куртіс Бей.

українську жінку в Америці на дорогу ідейної праці для народу, під стягом Союзу Українок Америки.

Чужа земля прийме її тлінні останки, а у нашій пам'яті вона зостанеться завжди наша рідна Ганна Чикаленко.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ЯК МИ СВЯТКУВАЛИ ЦЬОГО РОКУ

На зборах 31 відділу СВА в Детройті рішено піти з колядою на наших збігців і рідну школу, а також зробити спільно Свят-Вечір перед Йорданом.

Ці ухвали переведено в життя, коли членки 31 від. СВА і члени Вечірньої Рідної школи посвятили п'ять вечорів і закидували 129 дол. Відділ доложив з каси 21 дол., отже 150 дол. разом. Ці гроші поділено: 50 дол. на збігців, 50 дол. на Рідну Школу при церкві, 40 дол. для Секстер Василянок у Філадельфії, які роблять заходи спровадити в Європу наших сиріт, а 10 дол. на "Наше Життя".

Колядували членки 31 від. пп: Слободян, Королевич, Микитинська, Бендина, Кравчук і Біловус. Члени Р. Школи: пані і пані Косій, пані Бунька, учитель Косіль, п. Мохорик возив нас своїм авто, панове Микитинський і Біловус також дали свої авто без винагороди.

Було приємно колядувати бо люди (крім кількох виродків) приймали нас дуже радо, та з неодних очей виснули слези при звуках "Бог Предвічний".

При тім зробимо заввагу, що добре було якби колядники мали з собою книжечки про наші святочні звичаї, і роздавали їх господарям підчас коляди на другий рік. Зовсім певно, що подаючи в кожній хаті такий дарунок, можна сподіватися кращого дару-коляди. Тимбільше, що ціллі на які колядуємо є благородні, а поширення книжок піддержимо теж нашу культуру.

Йорданські Свята — Свята Вечера о! як гарно вона випала в нашій 31 відділі. Гарно на душі, настрої святочний, молитва і могутне "Бог Предвічний" — співаєм а думка ген-ген, там у своїому селі, дехто крадькома їбирає слезу. Пісню нашу! Ніякі "ізми" не вирнуть тебе з душі.

І почались лобажання, різні вони, бо кожний повіт, мало не кожне село має особливий зміст і стиль їх Святочні пісні й поезії в подяку господарям за гостинність, бажання здоров'я кожному членові родини.

Велике багатство краси створив наш народ, а слухаючи їх дивуєшся чи мають інші таку красу народної творчості. Маємо тільки ми Українці, тож шануймо і плекаймо її, передаймо те багатство своїм дітям.

Прийшли до нас і раділи з нами того вечора любі гості, членки 5 відділу СВА. Дякуємо їм що своєю численною приємністю, збагатили наш Свят-Вечір, голові й касієрці дякуємо за гарні промови, а членкам Укр. Золотого Хреста за шпирі бажання.

Дай Боже щоб і на другий рік ми знову звійшли:

Анастасія Г. Біловус, секр.

РІЧНІ ЗВІТИ

НЬО ЙОРК СИТІ

Річні збори Тов. Жіноча Поміч, відділ 3 СВА, в Нью Йорку, відбулися 12 січня, в домі при 30 Іст 7 вулиці. Збори отворила М. Марусевич, голова і поклікала секретарку Е. Кобзар до звіту з останніх зборів, а фінансову секр. Катерину Тютко, до звіту за цілий рік. Членки нагородили працю уряду, рясними оплесками. До переведення виборів нового уряду вибрано п. Ольгу Шуст, яка зложила подяку старому уряду, і внесла щоб йому дати вотум довіря. Найкраще довіря показали членки своїм одностайним утвердженням того самого уряду на 1946 рік, доповнюючи ще вибором п. Марії Середної на доглядачку хворих.

В складі уряду на 1946 рік, 3 від. СВА є: пані Марія Марусевич, голова; Ева Кобзар, рек. секр.; Катерина Тютко, фін. секр.; Марія Харамбура, касієрка; Анна

Йосик, заст. голови; Анаст. Хорхан, Анна Ляба і Марія Гаврилович, контрольна комісія; Магд. Слободян, Анна Андрусак і Марія Середна, доглядачки хворих.

Тов. Жіноча Поміч, є заповогове. В разі слабості платимо своїм членкам по 6 дол. тижнево. Наше товариство є членом Конгресового і Допомогового Комітету.

Із сьогорічної коляди уділено на школу при церкві св. Юрія, 15 дол., а решту вишлемо на збігців до Укр. Допомогового Комітету, додаючи ще 20 дол. із поминків за пок. Івана Киртка, які відбулися в домі вдови п. Анни Киртка.

Ева Кобзар, рек. секр. 3 від. СВА.

БОЛТИМОР, МД.

Річні збори 59 відділу СВА відбулися 1 січня, 1946 року в церковній галі. Збори отворила голова п. Ю. Маньоска і поклікала до звіту і проч. протоколу секретарку Анну Чорній, і кас. Анну Левко. Прехід в 1945 р. був 656.46, а розхід 631.75 дол. В цім році були підприємства: одно представлення, два балі для молоді, одно бінго з вигравками ручних вишивок, забава в день посвячення Таблиці (Гонор Ровл), Коляда, Свячене.

Розходи товариства були такі. До Централі СВА річну вкладку 10 дол.; організ. фонд 5 дол.; конвенційний фонд 5 дол.; пресовий фонд 5 дол. від відділу а 4 дол. поодинокі членки і 5 дол. побажання в програмовій книжці з нагоди конвенції. До Українського Конгрес. Комітету 30 дол.; Допомоговому Комітету 50 дол. (окрім цього у нас є особний Доп. Фонд на який членки складають свої жертви). Висилка річей-пакунків до Нью Йорку для скитальців 17.32 і Доп. К. 10 дол. на висилку одіжи до Європи. На пресовий фонд "Шляху" 5 дол., на прес. Фонд "Америка" для скитальців 5.24. На місцеву церкву 324.00 дол. Американський Червоный Хрест 15 дол. Збірка для А. Ч. Х. 300.00 дол., Вор Чест 112.00 дол. Журнал для воєнків 2 дол. Церква в Парижі 10 дол. Матірний Дім у Стемфорд 5 дол. Дівоча Академія у Факс Чейс 5 дол., Дім Старців 5 дол., Сироти у Філадельфії 5 дол.; 6 книжок закупили "Юкрейн, ей Сабмерджд Нейшен" 10.50 дол. Нова Таблиця, "Гонор Рол" 75.73 дол., дрібні видатки в кухні і др. 11.80.

По звіті приступлено до вибору нового уряду на 1946 рік. Але на оживлене домагання членок гучними оплесками потверджено той самий виділ на будуче. Дякуючи за довіря уряд прийняв на далі йому повірену працю. Лише вибрано фін. секр. та господиню до кухні.

Уряд на 1946: Юлія Маньоска голова; Розалія Івахів, заст.; Анна Чорній, рек. секр.; Марія Лучишин, фін. секр.; Анна Левко, кас.; Контроля: Тереса Дмитрів і Анна Смоляк; господиня, Софія Красій.

Рішено продовжати звичай щедрування. Цього року щедрували пані: Софія Красій, Юстина Шпатура, Анна Левко, Юлія Маньоска, Марія Крисовата, Анна Чорній, Розалія Івахів, Марія Кашак і Марія Лучишин. Защедрувано 234.50. Розділено на такі цілі: До Українського Допомогового Комітету вислано для скитальців 175.00 дол., на місцеву церкву 34.50 дол., на прес фонд "Наше Життя" 10 дол., прес. фонд "Шляху" 5 дол., Сиротам у Філад. 5 дол., і на Дім Старців 5 дол.

Коляда вийшла так добре, бо щедрилиці з таким запалом ходили і щедрували як ніколи перед тим. Нікого не оминули. Хоч деколе як не застали кого дома то ішли й кілька разів. Найдалших і найближчих ми всі відвідали. Тай дуже радо всі нас приймали й дякували що ми їх не оминули. Щедрилиці хоч і умучені були дуже веселі й задивлені що сповнили гарне і добре діло.

За їх труд шпирю подяку складаю в імена нашого уряду. Не менша подяка від нас, всім нашим громадянам за гарне прийняття і щедру жертву, а від всіх нас щедрилиці нашим добродіям що не жаліли свого авто, ні часу, й возили нас далеки за місто де піщком було б неможливо дістатись. Кожного дня інший, з нами їхав а саме: пан: С. Ренерр, Мих. Бляма, Олекс. Жук, Григ. Шулька і Николай Шулька.

А. Чорній.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Товариство імені Книгині Ольги, 5 відділ СВА в Детройті відбуло свої річні збори 23 грудня, 1945 р. Зборами провадила п. Магдалина Войтович, голова, і поклікала рек. секр. Агафію Хомяк, до місячного звіту і до звіту з 7 конвенції, де п. Хомяк була делегаткою. Фінансовий звіт дала секр. Анна Галишин, а п. Анна Патра, член контролі ствердила що з уладжених підприємств 5 від. було 1,678.90 дол. чистого доходу, і розділено їх згідно з ухвалами товариства. За 1945 уладжено такі імпрези: Вечерок в честь бувших урядничок, два бінго з вигравкою і свято Батька, 17 червня. Згода уряду й членок причинилася до успіху в праці товариства, і за те членки дали своєму уряду признання й подяку.

В 1945 році уділено з каси на такі цілі: дім для українських ветеранів 850 дол.; Український Допомоговий комітет дар 100 дол. вкладка 10 дол.; Ювілейний дар СВА 35 дол.; Пресовий Фонд СВА 26.65 дол.; Вкладка до Централі СВА 10 дол., організ. фонд 5 дол., конвенційний фонд 10 дол.; Амер. Черв. Хрест 10 дол.; Для хворих членок цвти й на Служби Божі 24.78 дол.; До парохії 20 дол.; На організаційні й локальні видатки товариства 124.39 дол.

Відділ 5 СВА зібрав в 1945 році для: Ам. Червоного Хреста 326 дол.; Вор Чест, 162 дол.; Детройтського Допомогового Комітету членки зібрали 323 дол.

У святі 20 літнього ювілею СВА який уладжувала Філія СВА відділ 5 брав активну участь і зібрав 221 дол. як теж на День Подяки 18 лист., який уладжувала парохія, членки продали тікетів на суму 375.00 дол.

В днях 28 і 29 листопада вислано до Франції, на руки Впр. о. Перідона 70 пакунків для українських дітей, за суму 254.11 дол.

В кожнім святі уладжувалим Федерацією Українців в Мішіген, наш відділ завжди бере участь.

На 1946 рік до уряду звійшли: Магдалина Войтович, голова; Катер. Колодій, заст.; Агафія Хомяк, рек. секр.; Тетяна Солодка, заст.; Павліна Будзол, кас.; Анна Мудра, заст.; Агафія Галишин, фін. секр.; Параня Статкевич, заст.; Анна Патра, Анна Сірко і Ангела Кульчицька, контр. комісія; Анастасія Мусячук і Гулявська, до прапорів; Олена Свікун і Генник, доглядачки хворих.

Агафія Хомяк, рек. секр.

БРОНКС, Н. Й.

Відділ 8 СВА в Бронксі, відбув свої річні збори 9 грудня, 1945, в церковній салі, при Вашингтон Евені. Збори отворила п. Аполонія Дрюма, голова. Після молитви здали річні звіта уряднички: п. А. Дзюма, голова, Ева Хомів, рек. секр.; М. Кончак, фін. секр.; і Е. Корпало, кас., Е. Дуда і К. Москалюк, доглядачки хворих.

В 1945 р. 8 відділ СВА уладив; запустий вечерок і День Батька. Загальний прихід був 503.02, з того виплачено на народні цілі 256.39, відділові розходи були 158.29, в касі є 84.34 дол. Устудячому уряду членки подякували рясними оплесками. Вибори нового уряду перевели п. М. Гілета, голова, А. Ковалишин, сек-

ретарювала. До уряду на 1946 звійшли: Марія Гілета, голова; А. Морозович, заст.; Ева Хомів, рек. секр.; Марія Кончак, фін. секр.; Ева Корпало, кас.; А. Бродин і А. Ковалишин, контр. комісія; Е. Дуда і К. Москалик, доглядачки хворих. Працю в 1946 році започатковано представленням "Кохання в мішках" 19 січня. Численна публіка була дуже вдоволенна, а після того забавлялися при смачній перекусці яку претготовили членки. Дякуємо членкам за працю і гостям за участь в цім першій підприємстві цього року.

Ева Хомів, рек. секр.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Річні збори 23 відділу СВА в Детройті, в неділю 3 лютого, відбулися при численній участі членок. Шпирша дискусія й рішення подали: напрям далшої помочи укр. скитальцям, та сиротам в Європі, посиленна піддержка часопису Союзу Українок Америки "Наше Життя".

Після звітів урядничок була дискусія в якій членки висказали своє вдоволення з праці. Відділ відбув за 1945 р. 8 зборів, 2 вечерки, 4 бінго, одно спільне представлення; свято пам'яті Ольги Басараб, академія С. Русової, та 20-літній ювілей СВА, як теж брав активну участь в імпрезах Федерації та в кампанії збірки для Допомогового Комітету, членки зібрали 218.50 дол., а на Ам. Черв Хрест 175.00.

Річний дохід відділу 342.27, з того уділено на пакунки для дітей у Франції 76.12; для Укр. Допомогового Комітету 25 дол.; за бінго для відділу 17.92; Пресовий Фонд СВА 35 дол.; річна вкладка і організ. Фонд СВА 15 дол., конвенційний фонд 10 дол., українська школа 10 дол.; цвти для хворих і померших членок 17 дол.; Ам. Чер. Хрест 5 дол.; друк карток 8 дол.; стіл до парох. салі 5 дол.; салі на збори 7 дол., решта дрібні видатки. Лишається в банку 100 дол., Воєнні бонди на 150 дол. і 50 дол. готівки.

На 1946 вибрано такий уряд: Анна Попович, голова; Марія Ясінська, заст.; Дюкі Сеньків, рек. секр.; Марія Слуницька, фін. секр.; Евдокія Кахній, кас.; Анаст. Недвідь, Варвара Ташук і Марта Боднар; до філії, М. Ясінська і Е. Кахній. До федерації, М. Боднар, М. Слуницька і Катер. Низа. Доглядачки хворих, А. Вашук і А. Кміньська. До Народного Дому, В. Пашук, і Марія Форись.

Донія Сеньків, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О.

Під проводом пані Катерини Мураль, голови 30 відділу СВА, відбулися річні збори 27 січня в Укр. Нар. Домі. По належних звітах уряду, вибрано старий уряд на рік 1946 а саме: Катерина Мураль голова; Марія Пачковська, містеголова; Марія Фецашин рек. секр. Розалія Завінська, фін. секр.; Анастасія Коберська, касієрка. Емілія Дуброс і Анна Гавриляк представниці до Злучених Товариств; Марія Федк і Софія Лазука до контрольної комісії. Після зборів було читане "Наше Життя". Дай Боже щоб воно було нам провідною зіркою що ніколи не вгасає.

Членка 30 відділу СВА.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори тов. Ольги Кобиліньської, 48 відділу СВА у Філадельфії, відбулися 29 грудня, 1945, в салі Укр. Громади, в Найставн.

Збори переводила п. Марія Бабяк, і поклікала до звітів уряд відділу. Після звітів приступлено до вибору нового уряду. З огляду на гарну працю товариства за 1945 рік, поставлено внесок щоб зостався той самий уряд, що одностайно ухвалено. Це був найкращий вияв вдя- (Продовження на Стороні 8-ій)

ВІСТІ З ЄВРОПИ

(Продовження із стор. 1-ої)

членства УССОФ-у.

У концерті, брав вперше участь хор "Пісня Рідного Краю" під батуту п. Миколайчука. Опівали прегарно, начеб давно вже зіспіваний ансамбль, переплітаючи солями пані Галі Х. і пана Солонара. Не хотілося вірити, що пан Миколайчук зміг в такім короткім часі, видобути стільки музикального чару зі свого хору. П. Тисяк добре підібрав репертуар для "Маланчиного Вечора", співаючи жартівливі українські пісні. Рясні оплески не давали йому зійти зі сцени, але наближалася 12 година і гості заохечені др. Шумовським вітали Новий Рік.

20 січня. "Союз Українок" влаштував Академію з нагоди Проголошення Самостійности й Соборности Української Держави 22 січня, 1918 р. Що жінки не забули тієї дати, але вирішили її відсвяткувати—честь їм.

Програма почалася рефератом п. Г. Коваль, голови С. У., що на вступі зясувала, чому якраз жінки в ці невідрадні часи вважають своїм обов'язком підтримувати народнього духа, та стати до праці в усіх ділянках поруч з мужчинами. Перейшовши по черзі всі славні діла наших предків, що ними можемо похвалитися перед чужинцями, зупинилася довше над актом 22 січня та відчитала в цілості Четвертий Універсал. Заявою, що наша боротьба триває далі й триватиме так довго, поки не сповниться золота мрія українського народу — Самостійна й Соборна Держава — закінчила свій реферат.

Хор "Пісня Рідного Краю" відспівав "Не пора..." й "Журавлі", а п. Діма Х., молода українська поетка прочитала два свої вірші та вірш Олесея. Після неї п. Тисяк відспівав кілька пісень (достоєних до поваги Свята) а друга декламаторка п. Данчул прочитала теж один зі своїх віршів. Вкінці хор проспівав іще дві пісні. Мовчанкою за тих що впали в боротьбі та національним гимном усіх присутніх закінчилося це свято. Тривало воно коротко, але пройшло дуже святочно. Заля була прибрана українськими емблемами, сосною та вишивками, завдяки пп. Попель і Піснечевської.

27 січня. Хор "Пісня Рідного Краю" дав у православній церкві в Парижі концерт Колядок. Наш новий хор мав знову великий успіх, бо церква була переловнена, а приявні Французи дивувалися, чому не передавали цього концерту в радіо. Пояснення до колядок дав о. Бригдзан, парох православ-

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Філадельфія, Па.

(Продовження зі Сторони 7-ої)

чности членок і довіра до уряду. В уряді 48 відділу США є пані: Емілія Слободзян, голова; Пелагія Романюк, заст.; Ева Мандро, секр.; Пелагія Владика, заст.; Софія Куриляк, кас.; Михаїлина Шагала, заст.

По виборах відбулася гостина, приготована членками. Промовляли членки яких п. Вабяк покликувала, а вкінці п. Е. Слободзян просила приявних зложити щось на народні цілі. Із зібраних 20 дол. уділено 10 на "Наше Життя", а 10 дол. на Конгрес, що має бути в травні ц. р. у Вашингтоні.

Ева Мандро, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Україна між Американцями

Час до часу Американки відносяться до Українок з проханням розказати їм про колишні народні звичаї або розвиток культури на Україні. Українки, з окрема ті що походять із Галичини, охоче приймають такі запрошення і дають Американкам лекції на різні теми колишнього народнього життя в Західній Україні.

Українки хоч стали горожанками Америки й полюбили її й дали синів і дочок цій країні, то всеж таки у своїх серцях носять дорогі спомини про рідні сторони. Замітне, що Американки вельми шанують ці почування Українок до рідного

ної церкви в Парижі.

29 січня. "Студентська Громада" святкувала в домівці Української Бібліотеки "Свято Крут" На програму зложилися реферат та декламація п. Діми Х. Невеличке число студентів не могло заповнити навіть малої сали, та всежтаки, факт, що наші студенти зараз після заснування свого товариства не забули помянути трагічного Свята Крут — свідчить про їхню пошану традиції дуже гарно.

31 січня відбулися Загальні Збори "Студентської Громади" на якій побіч вибору управи, остановлено заснувати Студентську Кооперативу Праці та Позичкову Касу а також рішено влаштувати репрезентативний бал українського студента з програмою та запросити на нього чужинецьких студентів.

Недискретному репортерові вдалося довідати, що в днях 18-20 січня, представник УССОФ їздив на Конгрес Українського Допомогового Комітету до Лондону, що на другий місяць плянується Конгрес Об'єднання Українських Робітників у Франції, а на третій місяць — Шевченківський Концерт, що його влаштують усі українські установи в Парижі — але про це вже другим разом.

Л. К.

краю, хоч не все їх розуміють, як самі заявляють: "Ми у своїм ріднім краю а ви Українки в адоптованим. Ми тільки стараємось вас розуміти і допомогти зробити ваше буття в Америці кращим"

Американки мають вельми похвальну прикмету, що їх цікавить життя інших народів а в тім і наше українське й тому час до часу запрошують нас, щоб дати їм якусь лекцію чи реферат. Люблять вони і до нас заходити, коли уладжуємо якусь більшу промадську імпрезу. І ось з нагоди 20-літнього ювілею США 20 жовтня, 1945 р. в Українським Народнім Домі при Мартин стр., на святочну програму прибули теж деякі Американки а між ними була п-ні ДеГрілл, представниця Інтернешенел Інститут. Програма була в українській мові й вони нічого не розуміли що говорилося, одначе вони знайшли тут між Українками те чого ніде не бачили, а саме, їм подобалась сцена з оригінальною українською обстановою, прибрана чудовими українськими вишивками. Це заслуга п-ні Козаченко. На стінах сцени висіли два чудові українські килими, на столі ваза українського стилю з китицею правдивої пшениці.

Одначе верхком їх зацікавлення був "Показ Української Ноші", з відповідним докладом і поясненнями. "Буря оплесків гуде одна за другою і ми бемо браво та на жаль не знаємо вашої мови" — говорила п-ні ДеГрілл, а по святі вона вдалась до голови Філії США з проханням, щоб дати виставу української ноші в Інтернешенел Інституті, для ширшої американської публіки в американській мові.

І так з нагоди Міжнародного Базару, який відбувся у великій аудиторії Інтернешенел Інституту в днях 16, 17 і 18 листопада м. р., запрошено Філію США дати там Показ Української Ноші. Вистава відбулась в неділю, 18 листопада під управою п-ні Юлії М. Шустакевич, яка до тієї вистави дала інформаційну лекцію про домашній виріб льняного полотна на Україні а також про українські вишивки.

Зараз-же по виставі, запрошено п-ню Шустакевич на дві лекції на тему "Святий Вечір па Україні" на день 15 і 20 грудня. Одну для dorостаючої молоді в аудиторії Діточого Музею, а другу на цю саму тему в аудиторії методискої церкви св. Марка. П-ні Шустакевич прийняла запрошення, одначе не давала цих лекцій сама, а попросила на першу лекцію нашу молоду співачку п-ню Дону Стефанію Демрей, а на другу лекцію свою дочку Ольгу, яка є учителькою. П-ні Дем-

рей кромі лекції про Святий Вечір співала теж наші коляди. Прелегентка вивязалась дуже добре й співала гарно. Заряд Діточого Музею післав їй гарного листа з подякою та запросив її з новим відчитом на якусь українську тему.

Не менш успішний був відчит Ольги Шустакевич в аудиторії методискої церкви. Там були численні гості й визначні місцеві люди, які гратували прелегентці за гарну лекцію і за коляди, бо п-на Ольга теж відспівала дві чи три наші коляди. Вона теж дістала листа з подякою від заряду тієї церкви. Обі лекторки були вдягнені в українські костюми.

Пишу цю коротку згадку про "Україну між Американцями", тому щоб наші Українки по інших містах старались знайти з Американками і при нагоді влаштовували подібні вистави або відчити, та поширювали ім'я України між Американцями.

Ч.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Пані А. Ч. Болтімор: Ваш допис піде до наступного числа.

Секретарок відділів США числа: 1 Нью Йорк Сіті, 14, Клівленд, О., 41, Філадельфія і 42, Філадельфія, повідомляємо що звіти які вони прислали будуть поміщені в числі 4 Нашого Життя, бо до цього числа прийшли запізно. Всі дописи й звіти мусять бути в редакції не пізніше 15 кожного місяця. Подаємо їх в такому порядку як вони приходять.

Косметичні поради

Проти зморщон радять розварити яблуко в молоці й як остигне наложити цього на ріденкий, тонкий платочок і приложити до лица. По пів годині обмити літньою водою.

Огірки вибілюють й вигладжують шкіру на лиці. Обмити лице літньою водою та легко натерти кусничком свіжого обіраного огірка.

Покрайте огірок на тоненькі платочки й витисніть з них сік. Дайте до нього трошка чистої оливи й домішайте це до того крему, якого звичайно уживаєте (кожд крім). Намастіть цим лице на 5 минут. Обтерти тонким платком.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицюMICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі